GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 36.

w Sobotę dnia 3. Maia Roku 1800.

z Paryża d. 16. Kwiet.

W kapitulacyi podpisaney między generałem Kleber i Wielkim Wezyrem nie masz żadnych artykułow rozgłoszonych przez gazety niemieckie o mniemaney iakieyś przysiędze Francuzow, aby nie woiowali przeciw Porcie i iey sprzymierzeńcom, o fregacie daney generałowi Kleber, o zatrzymaniu chorych i wydaniu przez generała Kleber korrespondencyi prowadzoney z Baszami. Owszem umowa ta mowi, iż armia francuzka powroci do Francyi z bronią bagażami na swych okrętach i okrętach tureckich, że zawarte będzie w Egypcie zawieszenie broni na 3 miesiące, że wydane będą dla armii paszporta podpisane nie tylko przez Portę, lecz także przez iey sprzymierzeńcow, Rossyą i Anglią; że dostarczone iey będzie zboże, ryż i wszelka żywność potrzebna do żeglugi, i że nakoniec Francuzi zarażeni powietrzem zostaną się w szpitalach, dopoki nie przyidą do zupełnego zdrowia, i że Wielki Wezyr czuwać będzie, aby sobie postępowano z niemi z wszelką ludzkością.

Donoszą z Węgier, iż żona Arcy-Xiążęcia Palatyna podczas ostatniego karnawału wezwała na bal w Budzie całą szlachtę miasta tego. Panowie zgromadzeni na salę zadziwili się, nie widząc w niey żadnego przysposobienia do tey uroczystości. Zaczęli szemrać między sobą, lecz w tym ukazała się między niemi młoda Panienka niosąc kosz, w ktorym znaydowało się biletow za 30,000 złotych podpisanych przez nieszczęśliwych mieszkańcow miasta, i zapłaconych przez Arcy-Xiężniczkę. Nie długo potem przyszła Arcy-Xiężniczka do ich zgromadzenia, i rzekła: „Mości Panowie, chcąc uczynić szlachetnym zamiar uroczystości, którą dla was przeznaczyłam, i spuszczaiąc się na wasze sentymenta wspaniałe, wzywałam was, abyście się dzielili zemną ukontentowaniem, to iest ukontentowaniem czynić dobrze."

Jeszcze iedna dywizya gwardyi konsulowskiey składaiąca się z 400 ludzi, wymaszerowała tu ztąd wraz z artyleryą do Dijon.

Kommissya wyznaczona do wykryślania emigrantow, ogłosiła iuż 40 z nich, iż niesprawiedliwie umieszczonymi zostali na liście emigrantow. Jedenastu zaś innych uznała bydź emigrantami.

Uważamy, iż w brew duchowi dawnego czasu w tym roku republikanckim karnawał przypadał właśnie podczas postu i ieden z balow maszkowych przypadł w Wielki Piątek.

z Paryża d. 18. Kwietnia.

Nasze pisma publiczne zawieraią w sobie wiadomość o zdarzeniach woiennych zaszłych pod gorą Cenis, i mowią, co nastę-

puie: „Końcem rozpoczęcia kampanii, generał Massena ściągnął swoią potęgę do okolic Genui, dla czego zmnieyszono znacznie korpus ſtoiący na gorze Cenis, nie zoſtawiwszy na tym ſtanowiſku tylko 100 ludzi. Gdy ſię nieprzyiaciel zbliżył do tey gory w 800 ludzi, nasze woyſka opuściły ią. Jeden patrol nieprzyiacielſki przybył do Laus le Burg, zabawiwszy ſię tam tylko przez 1-2 godzin."

Pewno ieſt, iż Buonaparte wkrotce tu ztąd wyiedzie. 20 iego koni wyszło iuż naprzod do Dijon, dokąd także udali ſię iuż generałowie Murad i Marescot z nayłepszemi indzinierami. Generał Marmont, który powrocił z Hollandyi, mianowany ieſt kommendantem artyleryi armii rezerwowey. Generał Berhier przybył iuż do Genewy, dokąd głowna kwatera armii rezerwowey z Dijon przenieſiona będzie, co spodziewać ſię każe, iż teatr woyny przenieſionym będzie do Włoch. Wielu z powracaiących emigrantow przymuią ſłużbę woienną pod Konsulem Buonaparte. Pod Nanci ściąga ſię druga armia rezerwowa z 22,700 ludzi, którą generał Montrichard urządza. Rząd rozkazał wyſtawić brygardę z Włoſkich oficyerow indzinieryi, która ſkładać ſię ma z wszyſtkich piemontſkich, cysalpińſkich i neapolitańſkich oficyerow ſłużących dawno w armii francuzkiey, albo przybywaiących do Francyi. Generałowie Perignon i Gruchy wymienieni zoſtali z niewoli, i powrocą wkrotce do Francyi. Nasza armia włoſka ſkłada ſię z 50,000 woyſka.

Generał Brüne zoſtanie ſię ieszcze w zachodnich departamentach dla zasłonienia brzegow francuzkich przed napaścią Anglikow. Niespokoyni ludzie chcą tam znowu wſkrzeſić Szuanow i zgromadzić zbroyne kupy.

Sieyés był w tych dniach celem pewnego poiedynku. Dwie osoby kłociły ſię o to, iaki ieſt właściwie polityczny zamiar Sieyésa. Kłotnia ſkończyła ſię przez poiedynek w gaiu Boulogne, pod czas którego przeſtrzelono iednemu z poiedynkuiących żebro i rękę. L'ami des loix dodaie z tego powodu, iż to nie z przyczyny natury opinii Sieyésa, lecz z powodu iego milczenia teraźnieyszego zaczęła ſię kłotnia wspomniona, w którey wielbiciel chęci taynych Sieyésa zoſtał ranionym, lecz szczęściem nie znayduiemy ſię iuż w owych czasach, w których wypadek poiedynkow uważany był iako sąd Bogow.

Feldmarszałek Suwarow przeieżdżał dnia 4. Germinal przez Brześć do Peterzburga, co zbiia pogłoſkę, o iego śmierci i niełasce. Dwor Wiedeńſki przez wzgląd na Pawła I. poczytał bydź rzeczą potrzebną, uwolnić generała Frelich z ſłużby woienney. Wspomniony generał udał ſię do Graetz, swoiey oyczyzny. Podług donieſień z Wiednia Pius VII. ieſt tam spodziewany.

Tak w Wiedniu iak i w Paryżu nie wierzą teraz, że będzie pokoy; warunek pierwszego Konsula względem uznania Renu za granicę Francyi i Niemiec nie ieſt przyięty. Sprzymierzeńcy chcieli, aby Francuzi przed zaczęciem negocyacyi opuścili wszyſtkie części Państwa niemieckiego, lecz to ieſt propozycya, która nie mogła bydź przyiętą przez Konsulow.

Donieſienia prywatne mowią, iż Hannower zrzecze ſię swey neutralności dla ułatwienia wylądowania Anglikow i Moſkalow, i uderzenia z ſtrony lądu na Rzeczpospolitę Batawſką.

Niektóre liſty z Hamburga donoszą, iż między Portą Ottomańſką, gabinetem Peterzburgſkim i Londyńſkim panuie nieporozumienie; z iedney ſtrony Anglia chce opa-

nować porty Alexandryą i Damiettę, pod pozorem bronienia ich przeciwko nieprzyiaciołom, czemu Porta sprzeciwia się, ponieważ nie ma iuż przyczyny lękania się o Egypt. Rossya zaś ma ochotę na Maltę, Corfu, i inne bywsze wyspy Weneckie.

z Dijon d. 12. Kwietnia.

Siły armii rezerwowey powiększaią się codzień. Nasze miasto napełnione iest żołnierzami. Dywizye woyska maszeruią z pośpiechem iedna za drugą. Stanowiska ich rościągaią się około naszego miasta na 20 mil. Legia włoska liczy iuż więcey 6000 ludzi, i przeniknione iest iak nayodważnieyszą chęcią. Konskrybenci przybywaią z wszystkich stron Rzpltey. W tym momencie liczą ich tu iuż więcey 40,000. Fabryki w Fores dostarczaią dla nich karabinow. Magazyny napełnione są żywnością, i wszystko okazuie przezorność rządu, który musiał wykalkulować skutki entuzyazmu, który w umysły wpaia. Widok imponuiący armii rezerwowey usprawiedliwia iuż nadzieie wszystkich Francuzow kochaiących chwałę.

z Szwaycaryi d. 10. Kwiet.

Kto własnemi oczami przekonać się nie potrafi, ten nie zdoła wystawić sobie wielkości nędzy, do którey nasza tak niegdy szczęśliwa Szwaycarya przez 2 lata przyprowadzoną została. Znayduią się kantony, w których opuszczenie swych dziedzin, iedynym iest środkiem ratowania się od nędzy.

Ważne poselstwo Dyrektoryatu przesłane dnia 4. t. m. przez wydział wykonawczy do taynego wydziału helweckiego ciała prawodawczego, w którym zawiera się opis stanu zewnętrznego i wewnętrznego Helwecyi, wyszło dziś na widok publiczny, i iest osnowy następuiącey:

„Nie omieszkano niczego w nakłonieniu francuzkiego rządu, aby zezwolił na naszą neutralność. Wypadkiem wszystkich w tey mierze czynionych krokow, iest zupełne uchylenie neutralności z strony Francyi tak długo, dopoki woyna trwać będzie, oraz wyraźna nadzieia, że przy powszechnym pokoiu artykuł aliansu zaczepnego uchylony zostanie."

„Przekładaliśmy francuzkiemu rządowi wszystkie te nieszczęścia, pod któremi Helwecya stęka. Agenci francuzcy znaią to, iż klęski dotykaią nas, obwiniaią o to czasy przeszłe, przyrzekaią nadgrodę na przyszłość, lecz teraz wzywaią nas, abyśmy się poddali panowaniu konieczności."

„Skarb iest zupełnie zniszczony. Większa część dochodow narodowych użyta była do zadosyćuczynienia rekwizycyom armii francuzkiey. Nareszcie nasze własne błędy przywaliły nas swoim ciężarem. Wybieranie 20,000 woyska, które w swych wypadkach żadnego nie miało celu, uięło publicznemu skarbowi prawie 2 miliony Szwaycarskich frankow."

„Przytym należy także powiedzieć, iż od ustanowienia wydziału wykonawczego iego powaga zaczęła się zmnieyszać. Od tego czasu wykonywano systema podłości i ustawiczney żądzy przyganiaiącey wszystkiemu. Zawsze czernią nas, i wprawiaią w podeyrzenie u narodu. Odrzućcie przeto wasze niesłuszne przesądy. Żądamy waszey ufności, gdyż wiemy, iż się nam przynależy."...

z Bazylei d. 14. Kwiet.

Dnia 11. t. m. wyiechał tu ztąd generał Moreau do Zürich. Nie długo potem przyszedł rozkaz przeniesienia głowney kwatery tu ztąd do Kolmaru. Lecz wczoray przyszedł nadspodziewanie inny rozkaz wstrzymuiący przeniesienie głowney kwatery, i wkrótce przybył tu znowu sam generał Moreau. Rozumiemy iednakowoż, iż głowna kwatera wyidzie tu ztąd za kilka dni,

i że generał Lecourbe przeniesie tu swoią głowną kwaterę.

z Włoch d. 12. Kwietnia.

Nowa kampania zaczęła się z pomyślnością oręża austryackiego. Zdobycie stanowiska Bocchetta i gora Cenis są wypadkami iednego dnia. Z Florencyi donoszą, iż generał Hohenzollern opanował szturmem sławne stanowisko Bocchetta i zabrał 7 bateryow, które za nieprzezwyciężone poczytywano. Nie tak iednak był szczęśliwym generał Ott na lewym skrzydle armii. Opanował on Monte Cornua, obsadził Torriglio, Siofera, i odparł Francuzow aż do Cobernatico. Austryacy stracili przy tey okoliczności 80 do 90 ludzi. Francuzi zaś stracili 200 zabitych i rannych, a 150 niewolnikow. Zdarzenie to zaszło dnia 6. t. m. Dnia 7. uderzono na stanowisko Monte Fascio, lecz francuzcy generałowie Miolis i Arnaud obrocili się nagle przeciwko generałowi Gottesheim i odparli go znowu z znaczną stratą aż do Monte Cornua.

Z Rovoredo donoszą, iż armia francuzka cofa się do Nicei. Jak tylko Genua opanowaną zostanie, natychmiast wkroczy 30,000 Austryakow do połud. Szwaycaryi.

Większa część Kardynałow roziechała się iuż z Wenecyi. Kardynał Giovanetti, Arcybiskup Bologński, rażony został paraliżem.

Do Messyny zawinęło iuż 6 do 7000 Francuzow składaiących armią Egypską. W ich liczbie znayduie się wiele chorych i ranionych.

Garnizon fortecy la Valetta na wyspie Malcie zabrał był pod czas wycieczki 70 Anglikow w niewolą, lecz pewny Sycyliyski połkownik uwolnił ich znowu, i odzyskał utracone stanowisko. Admirał Nelson oświadczył tamteyszemu kommendantowi, iż się bardzo myli, ieżeli się ieszcze spuszcza na pomoc z Francyi. Dla przekonania go, iż okręty, które mu ią dowieść miały, zostały zabrane, albo zatopione, pozwolił mu Nelson wysłać kilku swoich oficyerow do Syrakuzy, końcem zobaczenia zabranych okrętow a mianowicie okrętu le Genereux o 74 armatach. Co nastąpiło w samey rzeczy, i spodziewamy się, że tym sposobem poddanie się Malty przyśpieszone zostanie.

z Włoch d. 14. Kwiet.

W cytadeli Sawony znayduie się 350 żołnierzy francuzkich. Przez opanowanie miasta samego zostali Francuzi odciętemi od Francyi, i otoczonymi przez Austryakow połkołem, które się rozciąga od Rezzo, nad wschodnim brzegiem Genueńskim przez Torriglią, Savignonę, Bocchetta, Ovada, Sasello aż do Savony. Gavi iest w oblężeniu. Lądem nie maią Francuzi żadney kommunikacyi, a na morzu czuwaią na nich angielskie okręty. Przez zdobycie Sawony przeciętą została francuzka armia, z którey iedna część udała się do Finale, a druga cofnęła się do Genui. Sawona iest po Genui naywiększym miastem w Genueńskiey Rzplitey. Liczy więcey 30,000 mieszkańcow, i ma mocny zamek na skale.

z Florencyi d. 4. Kwiet.

Jest to widok interessuiący i smutny, patrzeć na te dni poprzedzaiące wielki tydzień, patrzeć na Króla Sardyńskiego i iego familią skłaniaiącego się do woli Wszechmocnego, przed ktorym upokarza się codzień rano w ie-go świątnicach. Widok tego Króla, przypomina nam naszego Wielkiego Xiążęcia oddalonego także daleko od nas, i którego nasze życzenia, pamiątka pomyślności spływaiącey na nas pod iego słodkim i sprawiedliwym rządem wzywaią, aby powrocił do swoiey dziedziny. Uciemiężeni będąc, poddani pod rząd woyskowy,

iakże tkliwa ieſt rożnica tego, czym byliśmy i czym ieſteśmy dziſiay! Ludzi czyniących naywiększy honor ludzkości, oraz łączących w sobie naywiększe talenta i cnoty, poświęcano iednych nienawiści ślepey i mściwey, i wypędzano drugich, lub potępiano na cieżkie i nieprzyzwoite prace, gdy tymczasem nigdzie wolność nie znalazła przyiacioł roſtropnieyszych i Apoſtołow bardziey umiarkowanych, iak tu. Nakoniec prześladowania czynione w naszey nieszczęśliwey Toſkanii są tym bardziey buntuiące umyſł, ile, że ten kray mniey dał ieszcze do tego przyczyny, niż inne.

z Liworno d. 11. Kwiet.

Urzędowy raport admirała Lorda Keyth datowany w Vado dnia 8. Kwietnia, mowi, co naſtępuie:

„Auſtryacy opanowali dnia 5. ſtanowiſka Recco i Pogi. Dnia 6. attak na gorach powyżey Nerwi był powszechny. Francuzi ponoſili przez cały dzień ſtratę. Dnia 7. rano utracili Auſtryacy na gorach cokolwiek mieysca, lecz wkrotce uſłyszano mocną kanonadę z ſtrony Sawony. Część eſkadry udała ſię do tey okolicy i zaſtała generała Melas w poſſeſſyi miaſta Sawony, lecz nie cytadeli: nie ponioſł on żadney ſtraty. Powiadaią, że Massena znayduie ſię pod Genuą z 16,000 woyſka; iego ſtan ieſt ieden z naykrytycznieyszych. Inne okręty krążą pod Genuą. Generał Ott ſtał ſię panem Torriglii, lecz generał Gottesheim i połkownik Aspres odpartymi zoſtali z nieiaką ſtratą. Powiadaią, iż oſtatni doſtał ſię w niewolą. Stanowiſko St. Bernardo zabrane ieſt przez Auſtryakow, co im ułatwia drogę do Neria. Oneglia znayduie ſię w mocy sprzymierzeńcow. i t. d.

Od brzegow Renu d. 17. Kwiet.

Armia auſtryacka zbliża ſię coraz bardziey do Szwaycaryi. Generał Kray kazał sprowadzić wiele pontonow do Engen. Pod Waldshuth ściąga ſię wiele woyſk.

Dnia 15. przechodził przez Bazyleą turecki kuryer z Konstantynopola do Paryża, ktory powiedział, iż na mocy zawartey umowy, wypuszczono iuż na wolność wszyſtkich Francuzow znayduiących ſię w niewoli tureckiey.

Niektore gazety wątpią dziś o wyſłaniu Markisa Lukiesini do Paryża w charakterze nadzwyczaynego poſła.

z Wiednia d. 21. Kwiet.

Podług dalszych donieſień, generał Melas poſtanowił ruszyć dnia 9. wieczorem z większą częścią armii do Vrirera, gdzie angielſki admirał Keyth przyrzekł zacłonić iego prawe ſkrzydło kilku okrętami. Tym czasem czyniono wszyſtkie przysposobienia do przymuszenia cytadeli Sawony do poddania ſię.

Dnia 8. opuścił nieprzyiaciel także Finale, uſtąpiwszy tym sposobem generałowi Elsnitz wygodnieyszego ſtanowiſka z ſtrony Pani przez St. Pantalone ku Capea-Zoppa. Na bateryach nadbrzeżnych znayduiących ſię między Vado i Finale znaleziono 7 armat nieprzyiacielſkich i bliſko 400 funtow prochu."

„Dnia 10. donioſł generał Melas z głowney kwatery Celle, iż odmienił swoy marsz do Varragio, ktory dnia 9. wieczorem przedſięwziąść miał, ponieważ otrzymał wiadomość, iż nieprzyiaciel ſtanowiſko Varragio 3000 ludzi wzmocnił. Generał Melas rozpoczął przeto marsz dopiero dnia 10. rano, chroniąc ſię z tego powodu marszu nocnego. Kazał attakować nieprzyiaciela z 3 ſtron w Stella di Costa. Potyczka była żwawa, upor nieprzyiaciela bardzo zacięty; iednakowoż muſiał on uledz męſtwu i ſtateczności naszych woyſk, ktore z iak nay-

większą odwagą potrafiły opanować wszystkie korzystne stanowiska nieprzyiacielskie. Jeden szef brygardy, ieden generał adiutant naywyższego naczelnika Masseny, który swoim woyskom kilka razy osobiście dowodził, i zwycięstwo wymodz usiłował, wraz z kilku oficyerami z świty Masseny i 200 prostych żołnierzy dostało się w niewolą, a poboiowisko zostało okryte trupami. Generał Melas doniesie ieszcze o dalszych szczegołach nieprzyiacielskiey i naszey własney straty."

„Nieprzyiaciel uciekaiący w nieporządku, ścigany był aż do Invrea, i tylko nadchodząca noc przerwała potyczkę. Także angielskie statki kanonierskie dokuczały mu nie mało pod czas iego retyrady."

„Tego samego dnia otrzymał generał Melas od generała Hohenzollern wesołą wiadomość, iż ten dnia 9. wdarł się z 4 batalionami do stanowiska Bocchetta, zdobył 6 ciężkich armat, zabił znaczną liczbę nieprzyiacioł. Generał Kaim zabrał na gorze Cenis 8 nieprzyiacielskich oficyerow, 300 prostych żołnierzy, zdobył 16 armat i utrzymał się przy tym ważnym stanowisku."

z Sztokolmu d. 11. Kwiet.

Na ponowioną prozbę części stanu wieśniaczego, pozwolił Król palenie gorzałki po wsiach, które 14 dni trwać ma.

Król kazał przeczytać dnia 18. Marca na sali seymowey obszerny raport o wszystkich urządzeniach poczynionych przez niego w rozmaitych częściach składu rządowego, począwszy od iego wstąpienia na tron. Istotna treść tego ważnego raportu iest następuiąca:

„Po okropney śmierci Gustawa III roku 1792 skarb mimo toczoną woynę nader kosztowną, tak dokładnie był urządzony, iż żadnych prawie nie miał długow, a na zaspokoienie niektórych małych zaległych należytości, pewne wyznaczone były dochody. Podczas opieki Xcia Sudermanland był w kraiu pokoy, narod używał nayobfitszych urodzaiow, a rząd, który oprocz zwyczaynych i na potrzeby wystarczaiących dochodow, znacznemi zagranicznemi rozrządzał subsydyami, użył także summy miliona talerow pozwoloney mu od stanow seymowych na nieprzewidziane przypadki. Lecz w roku 1796 musiał Król Jegomość przy swoim wstąpieniu na tron obiąć skład skarbowy z długiem 627,000 talerow, który większym iest, niż dług zostawiony po śmierci Gustawa II, z którego 500,000 talerow składały się z pożyczki zaciągnioney za granicą wraz z znaczną prowizyą, gdy tym czasem dług po śmierci S. P. Króla wynosił tylko 90,000 talerow."

Rozmaite Wiadomości.

Do Palermu zawinął turecki okręt z kosztownemi podarunkami dla Króla Neapolitańskiego.

Elektor Bawarski chce wystawić ieszcze 40,000 milicyi kraiowey dla bronienia granic w przypadku potrzeby.

Urzędowe pisma angielskie zawieraią w sobie wiadomość, iż między Cesarzem i Królem Sardyńskim zawarty został traktat, w którym Cesarz przyrzeka oddać ostatniemu to wszystko, co przy ukończeniu woyny z iego kraiow w mocy oręża Austryackiego znaydować się będzie.

Podług doniesień z Austryi potomek dawnych Hanow Tatarskich, który się przeciw Porcie zbuntował, stoi obozem pod Tyrnową z 1500 ludźmi.

Kawaler Bouligny, poseł Hiszpański w Turczech, bawiący się teraz w Wiedniu, usiłuie pogodzić Portę Ottomańską z Francyą; lecz ministrowie, Angielski i Moskie-

wſki sprzeciwiaią ſię tey zgodzie wszelkiemi sposobami.

W wielu mieyscach Szkocyi wybuchły rozruchy tak wielkie, iż muſiano użyć ſiły woyſkowey do poſkromienia niespokoynych.

Oſtatnie liſty od granic roſſyiſkich wątpią bardzo o dalszym przyłożeniu ſię Imperatora roſſyiſkiego do woyny z Francyą.

Felix Andrzey Hrabia Turski, Biſkup Krakowſki, zakończył życie w Krakowie dnia 31. Marca w 82 roku wieku swego.

Moſkiewſki generał Herman i angielſki Don znayduią ſię ieszcze w niewoli we Francyi. Zdaie ſię, iż przeszkody sprzeciwiaiące ſię ich zamianie, nie są ieszcze załatwione.

Podług donieſień z Strażburga, nie zgadza ſię z prawdą, że Auſtrya za przykładem Konsula Buonaparte ściąga armie rezerwowe pod Udine i w Czechach.

Obwieszczenie

Wprowadzanie wodki w Pruſiech-Południowych i Nowo-Wschodnich paloney zakazane było do Pruſſ-Zachodnich, gdy iednakowo teraz palenie wodki z żyta w prowincyi Pruſſ-Zachodnich zakazane ieſt, a ztąd ſię obawiać trzeba, żeby tam wodki nie przybrakło, przeto powodowało to Nayiaśnieyszego Króla Jmć Pana naszego naymiłościwszego do pozwolenia na wprowadzanie wodki z Pruſſ-Południowych i Nowo-Wschodnich tak długo do Pruſſ-Zachodnich, poki przerzeczony zakaz uchylonym znowu nie będzie. Od wodki z Pruſſ-Południowych i Nowo-Wschodnich do Pruſſ-Zachodnich wprowadzoney opłacana bydź ma tylko taka akcyza, iaka względem gorzałki w miaſtach Zachodnio-Pruſkich poſtanowiona ieſt, to ieſt: po gr. dobr. 1 czyli gr. pruſk. 3 denarow 14 akcyzy ordynaryiney i po feningów 12 akcyzy handlowy od kwarty oprócz nadatku. Ponieważ zaś od gorzałki w miaſtach Pruſſ Południowych i Nowo-Wschodnich paloney iuż podatek konsumpcyiny opłacony, przeto ten podatek przy wprowadzeniu gorzałki w miaſtach Pruſſ-Zachodnich potrącony zoſtanie, i tyle tylko dopłacić potrzeba, ile do uzupełnienia akcyzy w miaſtach Pruſſ-Zachodnich poſtanowioney nie doſtaie, od gorzałki zaś w gorzalniach wieyſkich w Pruſiech-Południowych i Nowo-Wschodnich paloney, do Pruſſ-Zachodnich na potrzebę miaſt bez ceduł na przepuszczanie wprowadzoney trzeba opłacać po wyżey poſtanowiona akcyzę wraz z nadatkiem cło iednakowo przy wychodzie w Pruſiech Południowych albo Nowo-Wschodnich opłacene w żadnym z tych wydarzeń potrącone nie będzie. Od gorzałki z Pruſſ-Południowych i Nowo-Wschodnich do Pruſſ-Zachodnich na potrzebę wieyſka wprowadzoney opłacać ſię tylko będzie cło wychodowe w pierwszych prowincyach a w oſtatniey wcale nic. Co ſię publiczności do wiadomości i przyzwoitego obserwowania podaie. W Poznaniu dnia 15. Kwietnia roku 1800

Kamera Woyſkowo-Ekonomiczna JK. Mci Pruſſ-Południowych.

Citatio creditorum. Jego Krolewſkiey Mości Regencya Południowo-Pruſka w Poznaniu, czyni ninieyszym pismem wiadomo, iż na żądanie rozmaitych wierzycielow Urodz. Franciszka Mieczkowſkiego z Polſkiey Przyſieki pod Smiglem, konkurs kredytorow do maiątku tegoż Urodz. Mieczkowſkiego, podług powieści z samych tylko summ na długach mianych, ſkładaiącego rozpoczęty zoſtał, zapozywaią ſię zatym wszyscy, do wspomnionego Urodz. Franciszka Mieczkowſkiego pretensye iakiekolwiek prawne maiący, ninieyszym pismem, ażeby w przeciągu 3 mieſiecy a naydaley na terminie dnia 29. Julii zrana o godzinie 8. r. b. przed deputowanym do ninieyszey czynności aſſeſſorem Regencyi Laue wyznaczonym, albo osobiście, albo też przez pełnomocnikow prawnych, na ktorych wierzycielom znaiomości tu niemaiącym, konsyliarze kryminalni Beier, Düring i Juſtycyi kommiſſarze Früzon, Jonemann i Wolff zalecaią ſię, na naszey tuteyszey Regencyi ſtawili ſię, pretensye swoie likwidowali i weryfikowali, tym oraz końcem dokumenta i dowody w ręku ich zoſtaiące z sobą na mieysce zabrali, i potym w przypadku niepoiednania ſię w dobroci, wyroku prawnego i umieszczenia ich w dekrecie prioritatis na przyszłość uknować mianym, oczekiwali, zaś nieſtanąwszy na terminie wyznaczonym, spodziewali ſię, iż z pretensyami swoiemi do maſſy konkursowey Urodz. Franciszka Mieczkowſkiego mianymi uchyleni zoſtaną, i że im względnie innych wierzycielow wieczne milczenie będzie nakazane. Podług czego wierzyciele Urodz. Franciszka Mieczkowſkiego miarkować ſię maią. Dan na naszey Regencyi w Poznaniu dnia 3. Marca roku 1800.

Do sprzedania. Do sprzedania placu do miaſta należącego przy Regencyiney budowli będącego 11½ kwadratowych prętow obszernego incluſive muru są trzy termina do licytacyi, to ieſt 1go 8go i 19. Maia r. b. przed południem o godzinie 11ſtey w naszey sessyonalney izbie przed JPanem Radzcą Schoenfeld wyznaczone, na oſtatnim zaś terminie powyższy plac więcey daiącemu doſtać ſię ma. W Poznaniu dnia 18. Kwietnia 1800.

Magiſtrat JK. Mci Pruſſ-Południowych.

Do zadzierżawienia. Ponieważ folwark w Zerkowie do maſſy małoletnich Laſkowſkich należący, od przyszłego S. Jana na 6 lat po sobie idących z zaſiewem oziminnym i iarzynnym iednakowoż bez żyiącego i nieżyiącego inwentarza, w dzierżawę wypuszczony bydź ma, ktory w sobie zawiera roli użyteczney morgow 38 [] prętow 189, tudziesz morgow 7 [] prętow 81, łąkow miary Chełmińſkiey. Więc niniejszym uwiadomieniem wzywa ſię każdy życzący sobie nabycia wdzierżawę tegoż folwarku na dzień 4. Czerwca r. t. przed południem o 10. godzinie w Zerkowie u podpisanego patrymonialnego sądu, aby ſię ſtawił i cenę swoią podał, gdzie natychmiaſt naywyżey i naylepiey podaiącemu rzeczona dzierżawa przydzierżoną będzie. Kondycye są zaś takowe, aby dzierżawca połroczną dzierżawę w grubey monecie praenumerando zapłacił i swą znaiomość w rolnickim gospodarſtwie okazał. Dan w Zerkowie dnia 16. Kwietnia roku 1800.

Szlachecki i Gorzeńſki Patrimonialny sąd.

Uwiadomienie. Ponieważ od kilku mieſięcy przyiąłem na ſiebie trzymanie oberży tuteyszey pod złotym Lwem leżącey przy moście, ktorey piękne położenie i połączona z nim wygoda, tudzież moie uſłużenie do tego zmierzać będzie, abym każdego przeieżdżaiącego iak naylepiey i za nayſłuszniejszą cenę przyiąć mogł; przeto polecam ſię niniejszym wszyſtkim Południowo-Pruſkim, tutędy przeieżdżaiącym Panom. W Frankfurcie nad Odrą dnia 4. Kwietnia roku 1800.

August Jungkowski.

Publiczny areszt. Jego Krolewſkiey Mości Regencya Południowo-Pruſka zaleca wszyſtkim i każdemu z osobna, iakowe pieniądze, rzeczy i papiery Urodz. Franciszka Mieczkowſkiego z Polſkiey Przyſieki pod Smiglem, względem ktorego maiątku per decretum de hodierno dato proceſſ konkursowy rozpoczęty zoſtał, w ręku swoich maiącym, niniejszym pismem, ażeby w przeciągu 3 mieſięcy, a naydaley na terminie dnia 29. Julii zrana o godzinie 8. r. b. przed deputowanym do niniejszey czynności aſſeſſorem regencyi Laue wyznaczonym, albo osobiście, albo też przez pełnomocnikow prawnych, na ktorych wierzycielom znaiomości tu niemaiącym konsyliarze kryminalni Beier, Düring, i Juſtycyi kommmiſſarze Früzon, Jonemann i Wolff zalecaią ſię, na naszey tuteyszey Regencyi ſtawili ſię, pretensye swoie likwidowali i weryfikowali, tym oraz końcem dokumenta i dowody w ręku ich zoſtaiące z sobą na mieysce zabrali, i potym w przypadku niepoiednania ſię w dobroci, wyroku prawnego i umieszczenia ich w dekrecie prioritatis na przyszłość uknować mianym, oczekiwali, zaś nieſtanąwszy na terminie wyznaczonym spodziewali ſię, iż z pretensyami swoiemi do maſſy konkursowey Urodz. Franciszka Mieczkowſkiego mianemi uchyleni zoſtaną, i że im względnie innych wierzycielow wieczne milczenie będzie nakazane. Podług czego wierzyciele Urodz. Franciszka Mieczkowſkiego miarkować ſię maią. Dan na naszey Regencyi w Poznaniu dnia 3. Marca roku 1800.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.